

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/130/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120203724
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:3120203724.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a JUDr. Jany Vargovej, v právnej veci žalobcu: N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XX, W., proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova č. 8, Bratislava, v konaní o určení, že služobný pomer medzi žalobcom a žalovaným trvá, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline žalobu **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou elektronicky na Okresný súd Trenčín, ktorá tomuto súdu došla 18.05.2020, žalobca zastúpený fyzickou osobou W. U. žiadal, aby súd určil, že služobný pomer medzi žalobcom a žalovaným založený 01.03.2005 stále trvá. Podľa názoru žalobcu neboli dodržané náležitosti rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru - Personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4 138 zo dňa 20. júna 2017, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe podľa § 83 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov v znení neskorších predpisov. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že podľa právoplatného rozhodnutia prieskumnej komisie má byť trvale nespôsobilý vykonávať štátnu službu a jeho služobný pomer sa končí dňom doručenia rozhodnutia, t. j. 14.07.2017. K žalobe pripojil aj vyššie uvedený Personálny rozkaz č. 4 138 zo dňa 20.06.2017, z ktorého vyplýva, že proti nemu bolo možné podať odvolanie v lehote 15 dní riaditeľovi personálneho úradu a je preskúmateľný súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

2. Elektronickým podaním, ktoré došlo Okresnému súdu Trenčín 20.05.2020, žalobca predložil plnú moc pre fyzickú osobu Mgr. W. U., z ktorého podania vyplýva, že zástupca žalobcu nie je advokát.

3. Podaním zo dňa 01.07.2020 Okresný súd Trenčín postúpil vec Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom, ako súdu kauzálnu príslušnému na konanie v individuálnych pracovnoprávných sporoch v zmysle § 40 CSP v spojení s § 23 písm. c) CSP.

4. Podaním zo dňa 11.08.2020 vyslovil Okresný súd Nové Mesto nad Váhom nesúhlas s postúpením veci z dôvodu, že vo veci je miestne a vecne príslušný Krajský súd v Trenčíne a prípisom postúpil vec Krajskému súdu v Trenčíne.

5. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6NcC/9/2020-25 zo dňa 24.08.2020 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom s postúpením veci z Okresného súdu Trenčín je dôvodný. Zároveň rozhodol, že vecne príslušným súdom na konanie je Krajský súd v Žiline. V odôvodnení uviedol, že vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby profesionálneho vojaka podľa zákona č. 281/2015 Z.z. nemožno považovať pre ich povahu za veci súkromnoprávne (predovšetkým pracovnoprávne).

Vychádzajúc z podanej žaloby, z ktorej vyplýva, že namieta rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru - Personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4 138 zo dňa 20.06.2017 aplikujúc zákon č. 281/2015 Z.z., vzhľadom na to, že sa nejedná o individuálny pracovnoprávny spor, je vecne príslušným rozhodnúť v predmetnej veci v zmysle § 6 ods. 1 v spojení s § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej „SSP“) krajský súd, v obvode ktorého má sídlo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v prvom stupni, ktorým je Personálny úrad ozbrojených síl SR v Liptovskom Mikuláši.

6. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 30S/130/2020-36 zo dňa 22.10.2020 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní predložil plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v konaní vrátane spísania žaloby doručenej OS Trenčín alebo preukázal, že sám žalobca má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa predložením dokladu o dosiahnutom vzdelaní. Vychádzal pritom z ust. § 49 ods. 1 SSP.

7. Podaním zo dňa 30.11.2020 žalobca uviedol, že žaloba bola spísaná a podaná splnomocneným zástupcom žalobcu Mgr. W. U., ktorý je advokát s pozastaveným výkonom advokácie, o čom predložil výpis z webovej stránky Slovenskej advokátskej komory, pričom žalobcu zastupuje na základe splnomocnenia podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka. Správny súdny poriadok expressis verbis vyžaduje zastúpenie advokátom bez diskvalifikácie pri pozastavenom výkone advokácie. Pokiaľ by sa súd nestotožnil s uvedeným, žalobca požiadal súd o poskytnutie novej procesnej lehoty na odstránenie procesného nedostatku.

8. Predtým, ako správny súd meritórne prejednal vec, skúmal, či sú splnené procesné podmienky na vedenie správneho súdneho konania v zmysle § 97 SSP.

9. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 49 ods. 1 SSP žalobca musí byť v konaní pred správnym súdom zastúpený advokátom; to neplatí, ak má žalobca, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na správnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Povinnosť zastúpenia sa vzťahuje aj na spísanie žaloby. Splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Podľa § 97 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

Podľa § 98 ods. 1 písm. f) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) z.č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov počas pozastavenia výkonu advokácie advokát nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa tohto zákona.

Podľa § 10 citovaného zákona komora zapíše advokátovi pozastavenie výkonu advokácie podľa § 8 do zoznamu advokátov. Ak odpadnú dôvody uvedené v ustanovení § 8, komora pozastavenie výkonu advokácie advokátovi bezodkladne zruší a záznam o pozastavení výkonu advokácie vymaže zo zoznamu advokátov.

10. Správny súd sa najskôr vyjadruje k povahe veci, teda či sa jedná o vec správneho súdnictva, pretože len v takejto veci je potrebné splniť procesnú podmienku stanovenú v § 49 ods. 1 SSP, a to, že žalobca musí byť v konaní pred správnym súdom zastúpený advokátom, pričom povinnosť zastúpenia sa vzťahuje aj na spísanie žaloby. Z obsahu žaloby je zrejmé, že predmet konania sa týka právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným založených zákonom č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov. Hoci žalobca v petite navrhuje tzv. určovací petit, že služobný pomer medzi žalobcom a žalovaným založený dňa 01.03.2005 stále trvá, z obsahu samotnej žaloby vyplýva, že namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu - personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4 138 zo dňa 20.06.2017, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe podľa § 83 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Toto správne rozhodnutie pripojil aj k žalobe ako jeho prílohu. Bez ohľadu na samotnú formuláciu žalobného petitu (ktoré posúdenie by bolo podstatné pri splnení ďalších nevyhnutných procesných podmienok na vedenie správneho súdneho konania) je podstatné, že vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby profesionálneho vojaka podľa zákona č. 281/2015 Z.z. nemožno považovať pre ich povahu za veci súkromnoprávne (predovšetkým pracovnoprávne). Služobný pomer je a bol vždy charakterizovaný ako inštitút verejného práva. Tento vzťah nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu a po celú dobu jeho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je naopak typickým súkromnoprávnym vzťahom, v ktorom majú účastníci tohto právneho vzťahu rovné postavenie. Uvedené sa prejavuje aj v právnej úprave týkajúcej sa vzniku, zmeny, priebehu a zániku štátnej služby, ako aj s tým súvisiacich otázok. Inak tomu nie je ani pri rozhodovaní o zániku služobného pomeru, keď zákon vyžaduje vydanie rozhodnutia s konkrétnymi zákonnými náležitosťami. Pri vydaní tohto rozhodnutia sa „zamestnávateľ“ dostáva do pozície orgánu verejnej správy ako primárny nositeľ verejnej moci, preto príslušným rozhodovať veci vyplývajúce z tohto zákona je súd v správnom súdnictve (rovnaký názor zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 1Ko/25/2018 zo dňa 04. decembra 2018 alebo 1Ko/3/2019 zo dňa 19. februára 2019).

11. Žalobca teda podal všeobecnú správnu žalobu v zmysle § 177 a nasl. SSP, ktorej základným obsahom bolo namietanie zákonnosti Personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4 138 zo dňa 20. júna 2017, ktorý žalobca prevzal dňa 14.07.2017 (uvedené vyplýva z fotokópie personálneho rozkazu a z obsahu žaloby). Žalobca v takýchto konaniach musí byť pred správnym súdom zastúpený advokátom s tým, že povinnosť zastúpenia sa vzťahuje aj na spísanie žaloby (§ 49 ods. 1 SSP). Vec, ktorá je predmetom tohto správneho súdneho konania, nie je vecou stanovenou v § 49 ods. 2 SSP ako výnimka z tejto zásady.

12. Správny súd prihliadol na konkrétnu procesnú situáciu, ktorá nastala v tomto konaní. Žalobca žalobu podal zastúpený konkrétnou fyzickou osobou Mgr. W. U., ktorý síce je advokát, ale v čase podania žaloby mal a v súčasnosti stále má pozastavený výkon advokácie. Preto vzhľadom na túto konkrétnu skutkovú okolnosť bolo možné konvalidovať tento stav len tak, že žalobca buď predloží dôkaz o tom, že má sám vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo že pozastavený výkon advokácie Mgr. W. U. bol zrušený a v čase vydania tohto uznesenia už disponuje oprávnením poskytovať právne služby podľa zákona o advokácii. Žiadna z týchto skutočností zo strany žalobcu nebola preukázaná. Hoci žalobca bol vyzvaný na odstránenie tohto nedostatku uznesením zo dňa 22.10.2020 s poučením, že pokiaľ v stanovenej lehote plnú moc udelenú advokátovi alebo dôkaz o jeho vzdelaní nepredloží, súd uznesením žalobu odmietne, žalobca takýto dôkaz doposiaľ nepredložil. Naopak, žalobca potvrdil, že jeho zástupca Mgr. W. U. má stále pozastavený výkon advokácie, a tiež nepredložil ani dôkaz o svojom vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa.

13. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 30.11.2020 k výzve zo dňa 22.10.2020 uviedol, že Správny súdny poriadok *expressis verbis* vyžaduje zastúpenie advokátom bez diskvalifikácie pri pozastavenom výkone advokácie, správny súd sa s týmto právnym názorom nestotožnil. Oprávnenie na výkon činnosti advokáta ako slobodného povolania treba vidieť nielen vo formálnej rovine tvorenej existenciou zápisu v zozname advokátov, ale aj v materiálnej rovine danej právom vykonávať advokáciu a dosahovať príjem z advokátskej činnosti. Advokát, ktorý je zapísaný do zoznamu advokátov, síce spĺňa formálnu podmienku pre považovanie jeho osoby za advokáta, avšak pokiaľ nie je oprávnený vykonávať činnosť advokáta na vlastný účet z dôvodu pozastavenia výkonu advokácie, nespĺňa materiálnu podmienku na to, aby mohol byť považovaný za advokáta v zmysle § 49 SSP, teda advokáta, ktorý má oprávnenie vykonávať konkrétne procesné úkony. Pokiaľ u advokáta vznikne prekážka pozastavenia výkonu advokácie, táto mu bráni vo vykonávaní advokácie, t. j. advokát nie je oprávnený poskytovať

právne služby podľa zákona o advokácii (§ 9 ods. 1 písm. a) zákona o advokácii). Advokát Mgr. W. U. teda spísal žalobu nie ako advokát, ale ako fyzická osoba, čo znamená, že žalobca nie je zastúpený advokátom.

14. V danom prípade žaloba nebola podaná bez zastúpenia, t. j. samotným žalobcom, ale konkrétnym advokátom. Neprichádzal teda do úvahy postup, ktorý navrhol žalobca v podaní zo dňa 30.11.2020, keď žiadal na odstránenie procesného nedostatku o poskytnutie novej procesnej lehoty. Pokiaľ by aj žalobca predložil do konania plnú moc od iného advokáta, nedošlo by ku konvalidácii procesného nedostatku spočívajúceho v tom, že žaloba bola v rozpore s § 49 ods. 1 SSP v spojení s § 9 ods. 1 písm. a) zákona o advokácii spísaná advokátom, ktorý nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa zákona o advokácii. Ako bolo vyššie uvedené, odstrániť tento nedostatok bolo možné jedine preukázaním, že advokát Mgr. W. U. už disponuje oprávnením vykonávať advokáciu, t. j. že došlo k zrušeniu pozastavenia výkonu advokácie v zmysle § 10 zákona o advokácii. Správny súd preto neposkytol žalobcovi ďalšiu procesnú lehotu na odstránenie vytýkaného nedostatku.

15. Bolo preukázané, že žaloba bola spísaná advokátom, ktorý mal v čase jej spísania pozastavený výkon advokácie a pozastavený výkon advokácie má aj v čase vydania tohto uznesenia a konal ako fyzická osoba. Nebola teda splnená obligatórna procesná podmienka na vedenie správneho súdneho konania, a to že žaloba musí byť spísaná advokátom alebo žalobcom ako osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. V zmysle § 97 SSP správny súd na tento nedostatok procesnej podmienky prihliadol a podľa § 98 ods. 1 písm. f) SSP žalobu odmietol.

16. Obiter dictum správny súd uvádza, že žalobou sa žalobca domáha preskúmania Personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4 138 zo dňa 20. júna 2017 ako prvostupňového správneho orgánu, ktorý mu bol doručený dňa 14.07.2017. Správny súd poznamenáva, že prieskum prvostupňového rozhodnutia, pokiaľ nebol vyčerpaný riadny opravný prostriedok, vylučuje § 7 písm. a) SSP a žaloba o prieskum takéhoto rozhodnutia je neprípustná v zmysle § 98 ods. 1 písm. g) SSP. Tiež správny súd poukazuje na to, že lehota na podanie správnej žaloby je stanovená v § 181 ods. 1 SSP, z ktorého vyplýva, že správna žaloba sa musí podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia, proti ktorému smeruje. Ak by aj procesná podmienka týkajúca sa spísania žaloby advokátom bola splnená, museli by byť splnené kumulatívne aj ďalšie vyššie uvedené procesné podmienky.

17. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 171 ods. 1 SSP a contrario. Žalobca procesne zavinil odmietnutie žaloby, pretože podal žalobu, pričom nebol zastúpený advokátom, hoci išlo o obligatórne zastúpenie. Preto právo na náhradu trov konania má žalovaný. Tomuto však žiadne trovy v súvislosti so správnym konaním nevznikli, preto mu správny súd náhradu trov nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote 1 mesiac od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.